

ת"ד 6519/06/13 - מדינת ישראל נגד אמרי פסקנסקי

10 יוני 2014

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
ת"ד 6519-06-13 מדינת ישראל נ' פסקנסקי
בפני כב' השופטת בכירה אטליא וישקין
המאשימה
נגד
הנאשמים
אמרי פסקנסקי

ב"כ המאשימה: עו"ד גפני

ב"כ הנאשם: עו"ד דנה דוד

הנאשם - אין התייצבות

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם/הסנגור הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, הריני מוצאת הנאשם אשם בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום ומרשיעה אותו.

ניתנה והודעה היום במעמד הצדדים:

אטליא וישקין, שופטת בכירה

גזר דין

מטעמי זהירות, ביקשתי לבחון תיק החקירה.

על פניו, אין המדובר בתאונה אשר היתה מתרחשת היה והנאשם היה נמצא אותה עת בביתו.

מצאתי קשר ישיר בין כניסת הנאשם לצומת לבין אובדן השליטה של הרוכב.

עמוד 1

על פי עדות הנאשם עצמו, בהנחה שעדותו אמת, הנאשם עצר קודם כניסתו לצומת, הבחין ברוכב האופנוע כשהוא מימין, אלא שהניח שהמדובר במרחק "מספיק רב" כדי שיצא מן הצומת.

בהמשך הודעתו מספר כי בפנייה עצמה, כמעט בסוף הפנייה, כבר הבחין בכך שהאופנוע מאבד שליטה.

על פי סימני החלקה אשר נמצאו על ידי הבוחן והונצחו בתרשים תאונת הדרכים, תחילת הסימנים קודם כניסת הרוכב לצומת, שילוב שני נתונים אלו, והעובדה כי המדובר באובדן שליטה ולא בסימני בלימה, מעידים על קשר ישיר בין התנהגות הנאשם לבין התאונה.

החזרת כלי הרכב לאחור למיקומם עובר לתאונה, מלמדת כי עובר לתאונה, יצר הנאשם חסימה של ממש, בדרך התקדמות הנאשם.

יש לדייק בדברי הרוכב המספר כי משהבחין בנאשם, הבחין כי מסתכל שמאלה ולא לכיוונו, ולעניין תגובתו של הרוכב, מספר "ראיתי שאני נמרח עליו, אז קפצתי על הכביש, וזרקתי את האופנוע".

יש להעיר כי שעה שהמדובר ברוכב, עצירה נכונה של הרכב בזמן חירום, אינה בהכרח בלימת חירום אשר הסיכון שבה, חבלה של ממש לרוכב, הינו סיכון גבוה ומשמעותי, בהחלט יש לקבל מקרים בהן עדיפה "היפרדות" הנוסע הרוכב מהאופנוע לשם הקטנת הנוזק הפיזי.

דברי הרוכב בדבר העדר בלימה עולים בקנה אחד עם ממצאי הבוחן בשטח כפי שהונצחו הן בצילומים והן בדוח בוחן.

אשר למהירות הרוכב - טוען למהירות 25 קמ"ש.

על פניו, לא מצאתי מקום לקביעת מהירות מדויקת.

בית המשפט מוכן לצאת מנקודת הנחה כי הרוכב לא דייק מטבע הדברים במהירות נהיגתו.

למען סבר אozנו של הנאשם, אציין, כי אף לו היה בפניו ממצא אובייקטיבי באמצעות רדאר משטרת, מצלמת רמזור א 3 וכו', עדיין מכוח החלטת כבוד בית המשפט העליון ע"פ 10332-03 חיים בלייכר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 7445-04 חיים בלייכר נ' מדינת ישראל.

אף אם היתה קביעה בדבר מהירות שהיא כפולת המהירות המותרת ביותר, אין בכך כדי החלפת זכות הקדימה מכתפו של הנאשם לכתפו של הרוכב.

בקביעת העונש הראוי יש לתת משקל בהודאתו של הנאשם באשמה, עובדה אשר חסכה הטרחת המעורב והצדדים לבית המשפט.

אשר לפגיעה - נחה דעתי כי המדובר בחבלה של ממש כמובנה בחוק ובפסיקה.

מטעמי סדר - הריני מסמנת כל המסמכים הרפואיים הנמצאים בתיק החקירה.

אשר לקביעת המתחם העונשי - יש לקבוע כי טווח הענישה הינו בין 4 חודשים לבין 9 חודשים.
לנוכח עברו הנקי של הנאשם, להוציא ברירת משפט אחת, מצאתי מקום להניח כי המדובר בשגגה חד פעמית.
עוד יש להעיר כי לחומרת הפגיעה תורמת העובדה כי נהג הנמצא על גבי רכב דו גלגלי מנועי, חשוף לפגיעה
באופן גדול יותר מאשר נהג הנמצא מוגן מאחורי שלדת רכב.
סוף דבר -

- הנני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 1,200 או 100 ימי מאסר שיישא תמורתם.
הקנס ישולם תוך 60 ימים.

על הנאשם/ סנגורו לגשת כעת למזכירות ביהמ"ש לקבלת שובר תשלום.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 100 ימים.
הפסילה תחושב החל מיום 14.5.14.

- הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על
תנאי למשך 3 שנים.
זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ב סיוון תשע"ד, 10/06/2014 במעמד הנוכחים.

אטליא וישקין, שופטת בכירה

הוקלדעלידיהילהשרעבי